

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

อดิศักดิ์ มิตดี, ณัฐพล ผู้เทียมใจ และ ดร.ไสว ศิริทองถาวร

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตร วิทยาศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาภาคปกติ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ที่ออกกลางคันระหว่างปีการศึกษา 2558-2561 ได้มาโดนใช้สูตรคำนวณ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และเก็บข้อมูลโดยใช้การสนทนากับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่ออกกลางคัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test, T-test และ Scheffe ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ออกกลางคันเป็นเพศชาย (ร้อยละ 78.3) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 21.7) และนักศึกษาที่ออกกลางคันปัจจุบันกำลังศึกษา (ร้อยละ 60.0) มากกว่าประกอบอาชีพ (ร้อยละ 40.0) โดยสาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือสาเหตุด้านสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) รองลงมาคือสาเหตุด้านนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.90) สาเหตุด้านผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 2.74) สาเหตุด้านสังคม (ค่าเฉลี่ย 2.69) และสาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือสาเหตุด้านครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 2.66) ผลการเปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีที่อยู่ปัจจุบัน รูปแบบที่พักอาศัย ปีที่เข้าศึกษา มีสาเหตุการออกกลางคันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การออกกลางคัน หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาประเทศกำลังอยู่ในยุคของการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบในทุกๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีทำให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการ จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรมาทำงานในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก รัฐบาลทุกสมัยจึงมุ่งเน้น และ

ให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ เป็นภารกิจเร่งด่วน ทั้งนี้เนื่องจากทุกภาคส่วน ในสังคมต่างก็มีความตระหนักและยอมรับกันว่า การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ดังนั้นถ้าคนในชาติได้รับการพัฒนา การศึกษาอย่างเหมาะสมก็จะสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบ อาชีพ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของชาติให้ลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้ดำรง

ตนอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข (จรัญ ยินยอม, 2552; Ingholt et al., 2015)

อุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีทักษะ และศักยภาพในการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมและสอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ องค์ประกอบของสถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญในการสร้างคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการบริการการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรวมทั้ง ปัจจัยด้านนักศึกษาได้แก่องค์ประกอบด้านสติปัญญา ด้านพื้นฐานครอบครัว นิสัยการเรียนและอื่นๆ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อคุณภาพและความสำเร็จของนักศึกษาโดยตรงแนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 2) ความสูญเปล่าทางการศึกษาที่เป็นได้อย่างชัดเจนคือ การออกกลางคัน ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาในด้านต่างๆ ได้แก่ ปัญหาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ปัญหาด้านการเรียนการสอนปัญหาด้านตัวนักศึกษาและปัญหาด้านครอบครัวของผู้ออกกลางคัน สาเหตุต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาที่จะนำมาซึ่งความสูญเปล่าทางการศึกษา

ดังนั้นมิใช่ว่าผู้ที่มาศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะสามารถสำเร็จการศึกษาได้ทั้งหมด ส่วนหนึ่งต้องออกจากการศึกษากลางคันทำให้เกิดผลเสียหายกับนักศึกษาและสถานศึกษาตามที่นักวิชาการเรียกว่า “เกิดความสูญเปล่าในการลงทุนเพื่อการศึกษา” กล่าวคือสถานศึกษาเสียเวลาในการบริหารจัดการ

เสียทรัพยากรในการลงทุนและเสียโอกาสในการสร้างคนส่วนผู้เรียนเสียเวลาเสียเงินทองและประการสำคัญคือเสียขวัญและกำลังใจในการถอยหลังเพื่อไปเริ่มต้นใหม่รวมทั้งภาครัฐก็จำเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อสนับสนุนการอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นกันนอกจากนี้การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษานั้นๆอีกด้วยดังนั้นการออกกลางคันจึงเป็นประเด็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งประสบโดยมีปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน การออกกลางคันล้วนเป็นความสูญเปล่าทางการศึกษาที่น่าเสียดายควรแก่การปรับแก้โดยเร่งด่วน

ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ต้องรีบดำเนินการแก้ไข ซึ่งถ้าได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อทราบปัญหาที่ทำให้ให้นักศึกษาออกกลางคันแล้ว คาดว่าจะเป็นประโยชน์ ต่อ ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และจะเป็นแนวทางการแก้ไขป้องกันการออกกลางคันของ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษาที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

- 3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

3.1.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ระดับปริญญาตรีภาคปกติที่ออกกลางคัน ประจำปีการศึกษา 2558, 2559, 2560 และ 2561

3.1.2 ตัวแปรตามได้แก่ สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาจำนวน 5 ด้าน คือ สาเหตุด้านนักศึกษา สาเหตุด้านครอบครัว สาเหตุด้านผู้สอน สาเหตุด้านสังคม และสาเหตุด้านสถานศึกษา

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ระดับปริญญาตรีภาคปกติที่ออกกลางคัน จำนวน 60 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามจำนวน 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสาเหตุปัญหาของการออกกลางคันของนักศึกษา

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบสมมติฐานได้แก่ t-test, F-test (one-way ANOVA) และ Scheffe

ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ออกกลางคัน จำแนกตามเพศ ปีที่เข้ารับการศึกษ และสถานภาพที่พักอาศัยปัจจุบัน พบว่านักศึกษาที่ออกกลางคันเป็นเพศชาย (ร้อยละ 78.3) มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 21.7) และนักศึกษาที่

ออกกลางคันปัจจุบันกำลังศึกษา (ร้อยละ 60.0) มากกว่าประกอบอาชีพ (ร้อยละ 40.0)

4.2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ในภาพรวมพบว่า มีสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) โดยสาเหตุการออกกลางคันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสถานที่ศึกษา (ค่าเฉลี่ย 3.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68) ด้านนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58) ด้านผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 2.74 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67) ด้านสังคม (ค่าเฉลี่ย 2.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74) และด้านครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 2.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71) ตามลำดับเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อพบว่า

4.2.1 ด้านนักศึกษามีสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.90) โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ สาขาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการหรือความสนใจ (ค่าเฉลี่ย 3.43) รองลงมาคือ มีพื้นฐานความรู้สำหรับการศึกษาต่อไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.38) แบ่งเวลาเรียนไม่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 3.18) ตามลำดับ

4.2.2 ด้านครอบครัวมีสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.24) โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ปัญหาด้านรายได้และค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 2.57) รองลงมาคือ มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันภายในครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 2.30) ครอบครัวไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ค่าเฉลี่ย 2.18) ตามลำดับ

4.2.3 ด้านสังคมมีสาเหตุการออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.69) โดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ในระแวกบ้านหรือมหาลัยมีสถานบันเทิงเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจ (ค่าเฉลี่ย 3.08) รองลงมา มีเพื่อนเกี่ยวพันกับยาเสพติดหรืออบายมุข (ค่าเฉลี่ย 2.98) ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 2.72) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประเด็นของข้อค้นพบที่นำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่าสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสถานศึกษาเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาออกกลางคันสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.23) อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราวุธ ราชเนตร (2556) วิจัยเรื่องสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนจำแนกตามเพศพบว่าโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันและเมื่อจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่าระหว่างระดับชั้นปีที่ศึกษาพบว่าโดยรวมมีความแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมด้านการจัดการเรียนการสอนด้านอาจารย์ที่ปรึกษาด้านอาจารย์

ผู้สอนและด้านสถานภาพของผู้ปกครองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ.05 ส่วนด้านพฤติกรรมนักเรียนพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. จากการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีปีเข้าศึกษาและสถานภาพปัจจุบันมีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษานั้นขาดเรียนบ่อย มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบทางครอบครัว สถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษาแต่ละคนต่างกัน และไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมเพื่อนในชั้นเรียนได้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นักศึกษาออกกลางคัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ข้อมูลที่ได้แสดงถึงสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวสามารถนำไปหาแนวทางในการปรับปรุง